

Geloof

“Eerst zien, dan geloven!” Dat hoor je weleens zeggen. Mensen vinden het vaak lastig om te geloven. Misschien vind jij dat ook wel. Geloof is geen gevoel. Bij geloof gaat het niet om het zichtbare, maar om God!

Romeinen 10: 17 laat zien, dat ‘(...) *het geloof uit het horen* (...)’ is (lett. uit het gehoorde, dus uit dat wat je hoort). God spreekt door Zijn woord. Dit horen wekt geloof in je. Zijn woorden zijn ‘*geest en leven*’ staat er in Johannes 6: 63. Zijn woord wekt leven, omdat de geest van God door dat woord werkt.

Als een mens iets zegt, dan gelooft degene met wie hij of zij in gesprek is dat. Of het waar is wat die persoon zei, zal nog moeten blijken. Dat hangt af van de betrouwbaarheid van wat gezegd is.

Als iemand zegt dat er morgen veel zon is en er weinig wolken zijn, zal de volgende dag de betrouwbaarheid van die uitspraak blijken. Is het bewolkt en schijnt de zon nauwelijks, dan zul je die persoon minder betrouwbaar vinden.

Als iemand in de politiek in verkiezingstijd beloften doet die nooit waargemaakt worden, dan zullen velen niet langer op die persoon stemmen, omdat zijn woorden niet betrouwbaar blijken te zijn.

Door levenservaring weten veel mensen, dat woorden van mensen vaak onbetrouwbaar zijn. Bij God is dat heel anders! Zijn woorden zijn betrouwbaar gebleken. Laten wij daarover meer aan de weet zien te komen op Spoor 1.

Spoor 1

Dat God trouw en betrouwbaar is, blijkt uit een natuurverschijnsel, dat je best kent: *de regenboog*. Iemand zei eens, dat de regenboog ieder moment, 24 uur per dag, wel ergens op de wereld te zien is. God zei iets bijzonders, toen Hij de regenboog schiep. Het was vlak na de grote watervloed, die over de aarde was gekomen. Alleen Noach en zijn gezin waren gered. God beloofde, dat er nooit meer zo’n grote watervloed zou komen. Als teken en bewijs daarvan stelde Hij de regenboog in de wolken. Zodra de mens die ziet, ziet hij het bewijs van de waarheid van de belofte die God deed.

Er is sinds die vloed nooit meer zo’n vloed gekomen. Als die woorden zo

waar blijken te zijn, is er alle aanleiding om ook andere woorden van God te vertrouwen.

Geloof is eigenlijk meer dan vertrouwen. Velen worden in hun vertrouwen op mensen beschaamd. Daardoor denken ze, dat je Gods woord ook niet zomaar vertrouwen kunt. *Zekerheid en overtuigd zijn van Zijn trouw* zijn zaken die Hij geeft, in welke omstandigheid ook!

Het bijzondere van de woorden van God is, dat zij ook na duizenden jaren hun kracht niet verloren hebben. De profeten deden uitspraken onder de leiding van de heilige geest. Deze bleken na honderden jaren nauwkeurig uit te komen.

Heel opvallend is dit bij de voorzeggingen van de komst van de Heer Jezus Christus in het vlees. De profeet Micha (5:1) gaf dat al honderden jaren vóór het echte gebeuren aan. De Messias zou uit Bethlehem, Efrata komen. In Lucas 2: 1-7 staat, dat er een inschrijving moest plaatsvinden op bevel van de keizer van het Romeinse Rijk, Augustus. Iedereen in Israël moest daarvoor naar de plaats waar zijn voorouders vandaan kwamen. Jozef en Mirjam (Maria) moesten naar Bethlehem.

Mattheus 2 laat zien, dat er door de schriftgeleerden van Israël serieus rekening mee werd gehouden, dat de Messias dus uit Bethlehem zou komen. En Hij werd inderdaad in Bethlehem geboren!

De belangrijkste reden waarom Hij kwam, het kruis en alles wat daarbij gebeurde, hebben de profeten aan alle kanten voorzegd; en exact zo is het gebeurd. God vervult Zijn woord! Een voorbeeld hiervan vinden we in Johannes 19: 28-37. Johannes merkt op, dat niet één van de beenderen van de Heer gebroken werd (vs. 33), omdat Hij de geest al aan God, Zijn Vader, had teruggegeven (vs. 30), voordat de Romeinse soldaten bij Hem kwamen. Johannes schrijft dan in vers 36: *‘Want dit is geschied, opdat het schriftwoord zou vervuld worden: Geen been van Hem zal verbrijzeld worden.’*

Bij het lam, dat bij het vieren van het Pascha geslacht moest worden, mocht geen been gebroken worden. Het moest een gaaf lammetje zijn. Psalm 34: 21 geeft aan, dat wat in Exodus 12: 46 en ook in Numeri 9: 12 staat, over een mens gaat. Dat blijkt later de Heer Jezus te zijn, hangend aan het kruis van Golgotha! Ook deze profetie ging letterlijk in vervulling! God doet wat Hij zegt. Hij is betrouwbaar en trouw. Hem vertrouwen is geloven. Mensen die daarin ‘voorbeeldig’ waren, worden in Hebrreeën 11 genoemd.

Abraham was zo iemand. Een oosters vorst met veel vee. Hij wordt geroepen uit Ur van de Chaldeeën, een plaats in een gebied dat nu in het zuiden van Irak ligt. Hij gaat met zijn vrouw Sara, op basis van wat God tegen hem zei, op weg naar een ver land, zonder te weten waar dat ligt. Later belooft God hem kinderen, maar eerst blijft Sara kinderloos. Dan roept de Heer Abraham uit zijn tent en zegt hem, dat hij naar de sterren moet kijken. Ontelbaar! Zoveel nakomelingen zal hij krijgen. En dan staat er, dat Abraham de Heer geloofde (Genesis 15: 1-10).

Abraham geloofde God en moest daarna nog zeker 13 jaar wachten, voordat de beloofde zoon geboren zou worden. Zelfs tegen alle menselijke verwachtingen in wordt, als Abraham 100 en Sara 90 is, alsnog Isaak geboren. Hij vertrouwde op dat woord van God en werd niet beschaamd: God deed wat Hij zei.

In Hebreëen 11: 1 staat letterlijk: *'Het geloof is een aanneming van wat verwacht wordt; een overtuigd zijn van zaken die niet te zien zijn.'*

Kijk je in het leven van Abraham, dan zie je dat dit heel toepasselijk is. De Heer belooft hem een zoon, terwijl Sara nog lang niet in verwachting was. Dat gelooft Abraham. Hij verwacht een zoon, nu de Heer dat gezegd heeft. Het was nog lang niet te zien, het zou nog jaren duren vanaf het moment dat God sprak. Maar Abraham vertrouwde de Heer en dat gaf hem kracht! Lees bijvoorbeeld Romeinen 4: 16-22.

Loop nu eens mee naar het volgende Spoor.

Spoor 2

Je kunt geloof nergens mee verdienen. Het is een geschenk van God. Hij deelt aan mensen de mate van hun geloof toe (Romeinen 12: 3). De apostel Paulus zegt Timotheus de gelovigen te voeden met de woorden van *het geloof en de uitstekende leer* (1 Timotheus 4: 6). Voor ons, als gelovigen, is het dan ook goed ons te blijven voeden met die woorden.

In het huidige tijdperk, waarin God genade laat tellen, benadrukt Paulus in zijn brieven regelmatig drie belangrijke aspecten: *geloof*, *verwachting* (NBG: hoop) en *liefde*. Die zijn kenmerkend voor de gelovigen, *totdat de Heer komt*. Want bij Zijn komst

- gaat geloof over in *zien* en *waarnemen* van de beloofde zaken;
- is de verwachting voorbij, want wat verwacht werd, is *werkelijkheid*

geworden.

- *duurt de liefde voort*; elektrische stroom kan uitvallen, maar de liefde van God nooit!

Je bent gerechtvaardigd door geloof (zie de *Reisbestemming Rechtvaardiging*). God rekent je Zijn gerechtigheid toe door geloof. Maar...is het geloof dan een stukje eigen werk? Een voorwaarde waar je aan moet voldoen? Romeinen 4: 16 zegt, dat het geloof overeenstemt met genade. Geloof is met Gods genade volledig in harmonie. Geloof heeft geen enkele verdienste.

Als je gelooft, is dat geen prestatie waarvoor God je zou moeten belonen. God rechtvaardigt ons niet op basis 'van' ons eigen geloof. Was dat wel zo, dan zouden wij dat in rekening kunnen brengen. Dit misverstand is ontstaan doordat veel gelovigen een waarheid, die op de achtergrond is geraakt, niet meer kennen.

In de NBG-vertaling is er diverse keren het *geloof in Jezus* of *het geloof in Christus* vertaald. Er moet echter 'van' staan in plaats van 'in'. De Griekse grondtekst geeft dat duidelijk aan: het gaat dan om het geloof *van* Christus en niet om het geloof *in* Christus; het gaat om *Zijn* geloof, niet om dat van jou!

In Romeinen kun je veel over geloof lezen. Verdeel de volgende stukjes over enkele dagen. Houd je in je achterhoofd ook steeds de vijf vragen, die we in *Reisbestemming Schriftindeling* bespraken?!

Romeinen 1: 16, 17 spreekt van 'geloven' en 'geloof'. Je kunt je daarbij afvragen: voor wie is het evangelie Gods kracht tot redding? Wat wordt in het evangelie geopenbaard? Voor wie is dat? Waaruit leeft de rechtvaardige? Schaamde Paulus zich voor het evangelie?

Lees Romeinen 3: 21-31; daarin staat acht keer *geloof* en één keer *geloven*. Een boeiend geheel, deze verzen. Lees in vers 22 en 26 bij *geloof* in plaats van 'in' 'van', want dat staat er in de Griekse grondtekst.

'(...) voor allen, die geloven (...)' Het gaat daar dus om jouw geloven. In vers 23 staat *allen*. Zou je daar dan niet bij horen? Vers 24 geldt nog net zo goed voor allen! Zou jij daar dan buiten vallen? Maar: hoe dan? Het gaat om *genade*.

Paulus heeft het in vers 27 over *werken der wet*. Bij rechtvaardiging geldt de *wet van geloof*. De *werken der wet* staan daar lijnrecht tegenover.

God is niet alleen de God van de Joden (vers 29), maar ook van de niet-Joden. Op basis waarvan rechtvaardigt God beide in vers 30 genoemde groepen? Let daarbij op de woorden *uit* en *door*! Denk na over vers 31.

Romeinen 4: 1-15. Kijk hoe Paulus aan de hand van het leven van Abraham de grote betekenis van geloof bespreekt. Abraham geloofde God. Hij geloofde niet slechts *in* God, maar hij geloofde God (vers 3)! God beloofde een zoon. Ook al zag Abraham er nog niets van, hij geloofde, dat God bij machte was om Zijn woorden waar te maken. God doet wat Hij zegt. Daarop vertrouwen zoals een kind zijn ouders vertrouwt.

Het gaat bij geloven om vertrouwen hebben in die grote God, Die een bijzonder plan uitwerkt in ons leven, net als bij Abraham. Volledig op Hem steunen, afhankelijk zijn van Hem, dat is geloven.

Het geloof, het vertrouwen in God gaf Abraham de kracht om door te gaan, want het bracht een vaste en zekere verwachting in zijn hart. Dat was te zien in Abrahams levenshouding.

Denk aan de hand van Romeinen 4: 1-15 na over de relatie tussen werken van de wet en geloof.

Romeinen 4: 16-25 geeft aan, hoe dat geloof kracht gaf aan Abraham om de vervulling van wat God beloofd had geduldig af te wachten. Hij twijfelde er niet aan dat God zou doen wat Hij zei.

Ben jij weleens teleurgesteld in God geweest, als je op Hem vertrouwde? Ook Abraham was soms duidelijk teleurgesteld en vertrouwde op zo'n moment meer op zichzelf en zijn eigen handelen dan op God. Denk bijvoorbeeld aan wat er gebeurde, toen hij in Egypte kwam (Genesis 12: 11 e.v.).

Lees Romeinen 5: 1-11. Het evangelie toont niet alleen Gods gerechtigheid, maar ook het hart van God. Vers 5 zegt wat dat hart van God is. Dat te geloven wekt vertrouwen in God, Die onze Vader is!

Christus stierf niet alleen voor zondaren zodat hun, jouw, zonden weggedaan zijn, maar God wil in een levende relatie met ons zijn en daarom verzoende Hij ons met Zich door de smadelijke dood van Zijn eigen geliefde Zoon! (vers 10) Geloof het en dank God daarvoor!

Let bij het lezen van Romeinen 6 eens op drie belangrijke woorden: *weten*

(vers 6), *vaststaan* (lett. rekenen) (vers 11) en *stelt* (vers 13). Deze drie hebben nauw met elkaar te maken. Vandaar dat ook het woord *geloven* (vers 8) daarbij genoemd wordt.

Het gaat in dit belangrijke hoofdstuk om de feiten. Het geloof gelooft de feiten, die Gods woord aanduidt. In vers 6 staat, dat '*onze oude mens medegekruisigd is.*' Geloof je dat? Of neem je het alleen voor kennisgeving aan? Als je dat gelooft, ga je er ook mee rekenen. Gevolg is: je gaat ook doen wat in vers 13 staat! En zo werkt dat geloof een stukje gehoorzaamheid uit in je leven. Gehoorzaamheid is de vertaling van een Grieks woord, dat letterlijk vertaald 'onder-horen' betekent. Bedoeld wordt dat je je op vrijwillige basis onder het gehoorde stelt! Hier gaat het dan om wat de apostel al in 1: 5 schreef. Lees dat nog eens door en denk erover na.

Ten slotte is het fijn Romeinen 12 te lezen en te kijken hoe geloven er in het evangelie dan in de praktijk uitziet.